

cum deliberatione, n. 1 per text. ibi, l. 10 tit. 7 p. 3.—Curia Regis debet semper esse in medio regni sui, et qua ratione, n. 14 in prolog. 4 part.—Et an omnes officiales residentes in ipsius curia, gaudeant privilegio militari, n. 2 in fin. l. 49 tit. 5 part. 5.—Et an in curia mercatorum de bono et æquo judicari debeat, omissis juris solemnitatibus, gloss. in proem. tit. 7 part. 5.—Et in curia mercatorum pœna peti non potest, nisi in quantum effectualiter intersit, ibidem.

CURRUS si legetur alicui, an cum mulo, qui vehebat, dari debeat, vel non, n. 1 l. 24 per text. ibi, t. 9 p. 6.

CURS id est, *corral*, Regis domus, an dicatur pars ipsius domus Regis, n. 4 per illum text. l. 2 t. 16 p. 2.

CUSTODIA carceris de jure Partitarum spectat ad alguacellum, n. 5 per text. ibi, l. 20 tit. 9 part. 2.—diferet à deposito, n. 1 l. 72 t. 18 p. 3.—Et an sit præsumptio contra custodes, si res custoditæ non reperiuntur, vel si reperiatur fractus locus custodiæ, et an torqueri possint, n. 4 l. 25 t. 8 p. 5.—Et si locator horrei illum custodire promisit, an tunc teneatur de levissima culpa, vel de levi tantum, ibi n. 6.—Et an hospitatores teneantur ad custodiam, et quando; et quid si viatori claves tradiderunt, et an talis traditio liberet à levissima culpa, per n. 12 per text. ibi, l. 26 tit. 8 part. 5.—Et sub qua custodia detineri debet accusatus de crimine, n. 4 et 5 l. 16 per text. ibi, tit. 1 part. 7.

CUSTOS, qui magnis rebus adhibetur, qualis esse debeat, n. 4 l. 9 tit. 9 part. 2.—alicujus castelli, an teneatur de levissima culpa, et quid si perdat castrum per violentiam inimicorum, quando etiam in isto casu teneatur, n. 10 l. 1 tit. 18 part. 2.—benè excusatur, si ad dictum omnium idoneum in custodia dimisit, n. 3 l. 5 tit. 18 part. 2.—castris sine licentia castellani castrum exire non potest, n. 2 l. 10 tit. 18 part. 2.—pasuorum, ubi debeat conveniri, et istud officium est utilissimum, n. 22 l. 52 tit. 2 part. 5.—Custodes ponendi sunt in limitibus maris et fluminum, ne merces illicitæ possint portari, n. 1 l. 17 tit. 18 part. 5.—tenentur ad emendam damni dati pro sua culpa, et an domini etiam teneantur, n. 3 dict. l. 17.—possunt poni manu Regis tempore guerræ in castellis sive castris aliorum dominorum, n. 1 l. 20 tit. 52 part. 5.—poni debent à dominis terrarum, vel à civitatibus in insidiosis locis, ubi maleficia solent perpetrari, n. 7 l. 4 tit. 7 part. 5.—Et an illi, qui ad custodiam tenerentur, liberentur probando amissionem rei, quam debebant custodire, an verò ultra hoc debeant probare, sine culpa sua amissionem, n. 7 l. 13 tit. 8 part. 5.—Et an res præsumatur semper perditæ culpa custodis, nisi ipse probet contrarium, n. 11 ibidem.—Custos, qui operas suas locavit, in annum pro custodia castris, si illo finito ibidem remanserit, an videatur ex hoc iterum se obligasse, n. 1 l. 20 tit. 8 part. 5.—horrei si à domino ponatur, et malè custodierit, an dominus teneatur ad damnum, n. 3 l. 25 tit. 8 part. 5.—Et an sit præsumptio contra custodes, quando res custoditæ non reperiuntur, vel locus custodiæ reperitur fractus, et an torqueantur, ibi n. 4.—Custodes, qui ponuntur in limitibus regni, an transientes perscrutari possint, an secum deferant extra

regnum res vetitas extrahi, n. 4 l. 17 tit. 6 part. 6.—qualiter teneantur, quando captus pro debito pecuniario aufugit, n. 1 in proem. tit. 29 part. 7.—Et quid si creditor cedat custodi jus crediti contra debitorem fugitivum et fidejussorem, an recuperet virtute cessionis contra principalem et contra fidejussorem, ibidem.—Custodes carcerum, de hoc vide in verbo *CAR- CER, CARCERATUS, DELINQUENS, CAPTUS*.—carcerum quid agere teneantur ratione sui officii, gloss. l. 6 et 7 per text. ibi, tit. 29 part. 7.—carcerum in unoquoque mense rationes reddere debent de carceratis, et de aliis, n. 2 per text. ibi, l. 8 ibid.—Custos carceris, si cum captis aufugiat, punitur pœna mortis, n. 2 l. 9 per text. ibi, tit. 29 part. 7.—si quid malè fecit contra carceratos, qualiter puniatur, gloss. l. 11 per text. ibi t. 29 part. 7.—qualiter teneatur, si criminosis unde aufugiat, et quando, et an contra eum inducatur quædam ficta confessio, n. 2 l. 12 per illum text. ibid.—Et quando et ex quibus excusetur, ibi n. 3 cum aliis ibi.—Et an carceratus fugiens ex scientia vel negligentia custodis, mitius puniatur, n. 5 l. 13 ibidem.

D

DAMNATUS ad mortem, an hodie possit sibi eligere sepulturam, n. 5 l. 5 tit. 13 part. 1.—propter hæresim vel delictum, si tanquam proximior in aliqua majoria debeat succedere, et post delictum fuerit à Principe restitutus, an debeat admitti ad majoriam alio excluso, n. 19 l. 2 t. 13 p. 2.—ad mortem propter ejus contumaciam, an quilibet admittatur ad appellandum pro eo, n. 2 l. 6 tit. 23 part. 5.—ad membri abscisionem, vel ad mortem civilem, an tunc quilibet de populo ad appellandum admittatur, ibi n. 5.—in amputatione manus ex una causa, et ex alia in amputatione capitis, an utraque pœna debeat exequi, n. 6 l. 14 t. 23 p. 5.—ex sola confessione sua, si dicat se errare, an admittatur, et an possit appellare, n. 10 l. 16 tit. 23 part. 5.—ad pœnam ad certum tempus, servus pœnæ non efficitur, secus verò si perpetuo damnatur, n. 5 l. 2 t. 11 part. 4.—Et quid si quis fuerit ad publicum opus, sive officium damnatus, licet non in metallum, an servus pœnæ efficiatur, ibi n. 4.—Damnatus ad pœnam perpetuam, an hodie servus pœnæ esse dicatur, n. 6 dict. l. 2 tit. 18 part. 4.—perpetuo in insulam, an tali deportatione, tacitè sequatur bonorum adeptio, et quid hodie, ibi n. 8.—in metallum, sive ad aliam pœnam perpetuam, quæ amittat, et an retineat, quæ sunt juris gentium, ibi n. 10.—in metallum, si fuerit simpliciter restitutus, ad honores admitti poterit, licet de hoc nihil in restitutione dictum fuerit, n. 5 in fin. l. 5 tit. 24 p. 4.—exactione famosa descendentes ex contractu, an ab officio sit removendus, vel teneant gesta per eum, n. 4 l. 8 tit. 5 part. 5.—ex contractu ex quo irrogatur infamia, an possit esse testis in testamento, n. 2 l. 9 tit. 1 p. 6.—ad mortem civilem, vel naturalem, an possit facere testamentum, n. 2 l. 15 per text. ibi, tit. 1 part. 6, et n. 5 l. 16 ibi, et n. 6 l. 5 t. 31 part. 7.—Et an cum ita damnati hodie habilitentur ad factionem testamenti activam, habilitari

videantur ad passivam, ibidem, et in n. 5 in fin. l. 55 tit. 9 part. 6.—Et an possit testari de illis bonis, quæ de jure communi confiscabuntur, sed per authent. *bona damnatorum*, reservantur certis personis, n. 2 et 3 l. 5 tit. 31 p. 7.—Damnatus ad mortem civilem, an si antea testetur, ejus testamentum valeat, vel an revocetur, n. 2 l. 18 per text. ibi, tit. 1 part. 6.—in metallum, an possit institui hæres, n. 1 l. 4 per text. ibi, tit. 5 p. 6.—Et an damnato in metallum possit aliquid donari cum capere possit, n. 7 l. 19 tit. 3 part. 6.—Damnatus in metallum capax non est extra causam alimentorum, et quid hodie, n. 5 l. 55 tit. 9 part. 6.—ex contractu, ex quo fit infamis infamia juris, repellitur ab accusando, num. 6 ad fin. l. 2 tit. 1 part. 7.—de crimine, an suum accusatorem accusare possit, vel alium extraneum, n. 8 l. 4 per text. ibi, t. 1 part. 7.—de crimine per sententiam, an et quando remaneat infamatus, vel non, gloss. l. 5 per illum text. tit. 6 part. 7.—ex inquisitione, an efficiatur infamis, n. 2 in fin. dict. l. 5.—in metallum, vel ut in opus metalli serviat, vel ministerium metalli, quis dicatur, n. 5, 4 et 5 l. 4 t. 31 p. 7.—Et an propter damnationem vassalli, quando in consequentiam bona perduntur, feudum revertatur ad dominum, vel ad filios, n. 6 l. 5 tit. 31 p. 7.—Damnatus ad mortem non debet occidi, usque dum reddat rationes alicujus administrationis, et quando, n. 4 l. 11 ibi.

DAMNUM, quod aliquis propter alluvionem recepit, qualiter dominus, cui accessit, resarcire teneatur, n. 7 l. 26 t. 28 p. 3.—Et si quis nolit cavere de damno non inferendo, an iudex possit alium in illius rei possessionem mittere, et an ille verè possideat, n. 1 l. 15 tit. 50 p. 5.—Damnum datum in rebus dotalibus resarcietur de bonis super lucratis constante matrimonio, n. 5 et 8 l. 28 t. 11 p. 4.—Et quando damnum pertineat ad maritum, quando verò ad uxorem, dict. n. 5, et ibi n. 2 et 4, ubi vide, quid si ante nuptias, post contractum tamen sponsaliorum accidat.—Damnum pati non dicitur ille, qui spem lucri amittit, n. 2 l. 24 tit. 11 part. 4.—si donatarius fecerit in rebus donatoris, vel facere attentaverit, an ex hoc donatione privari possit, n. 5 l. 10 t. 4 part. 5.—datum donatori an proter illud donatio revocari possit, n. 5 l. 10 tit. 4 part. 5.—quod succedit in re vendita ante mensurationem, vel ponderationem, an pertineat ad emptorem, vel ad venditorem, et quando, et in quibus non, gloss. l. 24 tit. 5 part. 5.—quod succedit in re vendita ad visum, quando fit sine pondere vel mensura, ad quem pertineat, n. 1 et 2 per text. ibi, l. 23 ibidem.—Et quid si res vendatur sub conditione ad quem damnum vel lucrum pertinebit, n. 1 per text. ibi, l. 26 ibi.—Damna resarcire an teneantur domini terrarum vel civitas, quando in ejus territorio maleficium fuit commissum; et quando hoc sit, et an teneatur ponere custodes in locis insidiosis, et ubi talia committi solent, n. 7 l. 4 tit. 7 part. 5.—Damnum ab inimicis conductoris datum in re conducta, quando ipse conductor resarcire teneatur, n. 5 l. 7 tit. 8 part. 5.—Et quid si inimicitia sit publica, vel sit cum locatore, et domino fundi, an tunc conductor teneatur, ibi n. 6.—Damnum datum discipulo per magistrum, qui multum

excessit in castigando illum, qualiter magister illud emendare teneatur, n. 5 l. 11 tit. 8 part. 5.—gregis, an et quando pertineat ad pastorem, et qualiter excusetur, et quid in minimis damnis, gloss. l. 15 tit. 8 p. 5, præcipuè n. 11 ibi.—datum in rebus majoriæ per intrusum in tali majoria, in odium illius ad quem pertinebat, an ab ipso resarciri debeat, per n. 10 l. 22 tit. 8 part. 5.—uni datum propter communem omnium utilitatem, tunc onus debet communiter contribui, n. 11 l. 5 tit. 9 part. 5.—si debeat resarciri, tunc ille qui sustinuit damnum tenetur contribuere pro parte sua, ibi n. 5 per text. ibi.—jactus, an debeat resarciri statim quòd fit jactus causa levandæ navis, vel postea quam pervenit ad portum destinatum, n. 5 l. 6 ibi.—datum in salmis mulionis causa, ut quia tempore incongruo iter faciebat, an ipse illud resarcire teneatur, n. 2 l. 9 ibi.—quod fuit causatum ex naufragio, quòd accidit culpa alicujus ibidem venientis, vel magistri navis, ut haberet occasionem furandi, qualiter resarcietur, n. 1 l. 10 tit. 9 part. 5.—quod uni ex sociis venit occasione societatis absque sui culpa, debet de communi resarciri, n. 1 l. 6 tit. 10 p. 5.—Damna contingencia inter socios, qualia, et qualiter inter ipsos communicanda sint, n. 4 l. 7 ibi, et n. 5 l. 13 ibi.—Et an credatur libro mercatoris socii super damnis contingentibus in rebus societatis, ibidem.—Damnum an compensetur cum lucro, quando vir sua culpa aliqua perdidit, licet in aliis lucretur, dict. n. 5 dict. l. 15 tit. 10 part. 5.—datum parti, eo quòd fidejussor alterius partis illum ad iudicium non adduxit, ut promisit, an resarcietur alteri parti, n. 4 l. 18 tit. 12 part. 5.—per socium in societate datum, an et quando compensetur cum lucro ab ipso dato, vel si alii socii etiam damnum dederunt, et quando, et qualiter hoc procedat, gloss. l. 15 tit. 10, et n. 1 l. 22 tit. 14 part. 5.—Damna data in rebus majoriæ, an à possessore ipsius resarciri debeant, n. 5 l. 7 t. 9 p. 6.—Et quid in damnis ecclesiæ datis culpa prælati, an etiam ipse resarcire teneatur, dict. n. 5 dict. l. 7.—Et an tale damnum compensetur cum lucro, sine melioramentis in aliis rebus factis, ibid.—Damnum superveniens hæreditati possessæ per malæ fidei possessorem, an ipsi imputetur vide n. 2 cum aliis ibi, l. 6 tit. 14 p. 6.—si sit enormissimum, intra quantum tempus tunc minor restitui possit, n. 5 l. 8 tit. 19 part. 6.—enorme, seu eminens, quod dicatur, n. 6 et 7 l. 10 tit. 19 p. 6 per text. ibi.—quando est enormissimum, intra quantum tempus tunc restitutio peti possit, n. 8 ibi.—Et an ratione damni à defuncto dati, hæredes teneantur, et qualiter et quando, n. 9 et 10 cum aliis ibi, l. 25 per text. ibi, tit. 1 part. 7.—Damnum quid sit, et quando dicitur quis sentire damnum in patrimonio suo, n. 4 et 2 l. 1 per text. ibi, tit. 15 part. 7.—Et ut actio damni infecti et legis Aquiliæ locum habeat, requiritur, quod dolus interveniat, seu culpa, dict. n. 2 per text. ibi.—Si verò damnum procedat ex contractu, tunc actio legis Aquiliæ, vel damni infecti, non datur, dict. n. 2 per illum text.—Et an commodatario detur actio damni infecti, vel legis Aquiliæ, contra dantem damnum, n. 5 l. 2 tit. 13 part. 7.—Et quis admittatur ad petendam

emendam damni dati, et qui peti debeat, et coram quo iudice, gloss. l. 2, 3 et 6 ibidem. — Damnum si detur in re legata, an actio damni infecti, vel legis Aquiliae, detur legatario contra dantem, n. 8 dict. l. 1 per illum text. ibi. — si à iudice detur, an et quando contra eum actio dati intentari possit, vel non, gloss. l. 4 per text. ibi, tit. 13 part. 7. — datum per illum, qui est sub alterius potestate, an ipse vel mandans, ad emendam damni teneatur, gloss. l. 5 ibi per illum text. — Et quid si detur ad iudicis mandatum, an officiales exequentes excusentur, n. 6 dict. l. 5 per illum text. ibi. — Et teneatur ad emendam damni qui illud dedit dando operam rei licitæ, gloss. l. 6 ibi per illum text. — Et an medicus teneatur ad damnum infirmo datum, si ab ejus imperitiam vel dissidiam illud acciderit, n. 2 et 3 l. 9 tit. 13 part. 7, per illum text. — Damnum datum alicui ex incendio in agro suo restitui facti, an per ipsum resarciri debeat, sive in foro animæ, sive in contentioso, gloss. l. 10 per text. ibi, tit. 13 part. 7. — per vicinum in domo sui vicini datum timore ignis advenientis, an et quando ab ipso emendari debeat, n. 2 l. 12 per text. ibi, t. 13 part. 7. — Et an tunc civitas vel vicina teneatur contribuere ad reparationem talis domus sic destructæ, ibidem. — Damnum si à pluribus simul detur, neque appareat à quo, qualiter recipiens damnum contra eos agat, et qualiter condemnari debeant, n. 4 l. 13 ibi. — Et quid si tunc damnum solvantur ab uno ex eis, an ex hoc cæteri liberentur, et qualiter; et an damnum recipiens etiam tunc contra illos agere possit, et qualiter, n. 2 dict. l. 13 ibi per illum text. — Damnum alicui datum si ab eo negetur, et postea convincatur, qualiter teneatur; et quid in uxore, vel minore negante, n. 4, 3 et 4 l. 16 per text. ibi, tit. 13 part. 7. — Et qui confessus fuit in iudicio se damnum dedisse, si ita non fuit, an puniatur, n. 4 et 2 l. 17 ibid. — Et qualiter damnum alicui datum aestimari debeat, gloss. l. 18 per text. ibi, tit. 13 part. 7. — Et an cum iuramento actoris, et iudicis taxatione, ibidem in n. 4 per illum text. — Damnum debet aestimari non secundum singulare pretium, sed secundum pretium commune, dict. n. 4 ad fin. — Et an, cum occiditur servus alicujus, debeat considerari ad damni aestimationem quod erat pictor, vel habebat aliud officium, gloss. l. 19 per text. ibi, tit. 13 p. 7. — Damnum ab animali mansueto vel feroci datum, quando domino imputetur, vel non, gloss. l. 22 ibi per illum text. junct. gloss. l. 23 ibi per text. ibi. — Et de pœna domini feræ, quæ hominem occidit, vel percussit, n. 10 per text. ibi. — Damnum à pecoribus alicujus datum in agris et possessionibus alterius, qualiter dominus gregis resarcire teneatur, et qualiter fiet aestimatio, et qualiter aestimabitur frumentum, quod adhuc est in herba, n. 1 cum aliis ibi, l. 24 per text. ibi, t. 13 p. 7. — pastoris an per ejus dominum emendari debeat, et quando, et qualiter, n. 2 dict. l. 24 per text. ibi, et ibi n. 3. — Et quid in pastoribus Clericorum, vel si pastor detinere non potuit, dict. n. 2. — Et an dominus pecudis, quæ damnum dedit, liberetur dando animal pro noxa, dict. n. 3 dict. l. 24. — Et actio de pauperie dabitur semper ad solutionem totius damni, vel ad dan-

dum animal pro noxa, v. n. 4 ibidem. — Damnum per bestiam perditam datum, an ejus dominus emendare teneatur, dict. n. 4 in fin. — Et si animal alicujus adinventum damnum dando in alicujus fundo, an dominus fundi occidere illud possit, vel detinere, et qualiter, et quando, n. 5 et 6 dict. l. 24 tit. 13 part. 7. per illum text. — Et quid si dominus animalis non appareat, an contra bestiam processus, et an possit condemnari, dict. n. 7 d. l. 24. — Damnum datum alicui ex projectione vel effusione fastæ ex alicujus domo, an et quando dominus emendare teneatur, et an dominus, qui ita damnum emendavit, illud à familiari suo projicienti recuperavit, v. n. 1, 2 et 3 l. 25 per text. ibi, t. 13 p. 7. — Et quid si plures simul, vel per quarteria, inhabitent domum, n. 3 in fin. — Damnum culpa barbitonsoris, vel hospitatoris datum, qualiter ab ipsis emendari debet, gloss. l. 26 et 27 ibi per illum text. — per aliquem in arboribus, vel aliis rebus datum malitosè, qualiter puniri et emendari debet, v. gloss. l. 28 ibi. — Et quando vicinus iudici petere possit, ut jubeat tolli arbor, ex qua sibi damnum fit, ibi n. 14, 15, 16, 17, 18 et 19 per text. ibi.

DARE, istud verbum, et verbum *tradere* idem significant, et in quibus differant, n. 1 l. 13 tit. 11 part. 4. — beatius est, quàm accipere, n. 3 per text. ibi in præmio 5 part.

DATIO ARRARUM, v. supra in verbo **ARRA**. — rei minoris sine iudicis decreto valet, quando in pignus datum fuit, si illud vertatur in ejus commodum, n. 4 l. 9 t. 2 part. 5. — in solutum à iudice, quæ necessaria dicitur, quæ sit, et in quo differat à venditione, n. 4 l. 53 t. 5 part. 5. — in solutum pro pecunia debita, tunc illud idem est quod venditio, et quid in permutatione, dict. n. 4. — dotis, si recipiens decipiatur, an possit intentare remedium, l. 2 C. de rescindenda venditione, n. 4 l. 56 tit. 5 part. 5. — tutoris non valet, quando fit jam puberi, secus si impuberi, vel adhuc non nato, n. 2 l. 1 tit. 16 part. 6. — tutoris dativi nulla est, ubi iudici narratum non fuit, quod alii proximiores etiam citati tutelam nolebant, n. 3 l. 2 ibi. — an fieri possit sub conditione, vel ad diem, n. 4 l. 8 per text. ibi, tit. 16 part. 6. — facta à iudice sine inquisitione, an valeat, n. 3 l. 12 tit. 16 part. 6.

DATUM in feudum non est propriè donatio, sed datio ob causam, n. 2 l. 22 tit. 13 part. 2. — ob aliquam causam, si causa non adimpleatur qualiter ad dantem redeat, n. 2 l. 43 tit. 14 part. 5. — ob aliquam causam, non impleta causa, repeti potest, et quando, gloss. l. 43, 44 et 46 cum aliis ibi, tit. 14 part. 5. — ob causam si illud pro quo datur non adimpleatur, qualiter danti subveniatur, n. 1 l. 43 ibid. — alicui propter ejus peritiam et scientiam, si postea ejus imperitia fuerit detecta, an illud quod sibi ita datum fuit, possit ab eo revocari, n. 1 l. 46 tit. 14 part. 5. — alicui propter causam in mente retentam, an si illa non adimpleatur, ita datum teneat, vel revocari possit, et quid si ex conjecturis colligatur, vel si expressa sit, gloss. dict. l. 46 cum glossis aliar. l. ibi. — ob augmentum amicitiae, an possit revocari, licèt causa esset, ibi n. 3. — ob turpem cau-

sam, an repeti possit, sive adsit turpitude ex parte dantis, sive ex parte recipientis, n. 1 l. 47 ibi. — Et quid si dederit ob turpem causam de præterito, ibidem n. 2. — Datum alicui, ut aliquem à captivitate liberaret, an et quando repeti possit, gloss. l. 48 ibi per illum text. — Et an datum solutionis causa quis repetere possit, si promissum fuit turpe, et ipse scribat non tenerit ad solutionem, et an vis, dolus vel metus per hanc spontaneam solutionem purgetur, gloss. l. 49 ibi. — Datum nomine dotis ab uxore, quæ sciebat impedimentum et hoc non obstante cum aliquo contraxerit, an ipsa repetere possit; et an sic datum cedat lucro viri, vel applicetur fisco, n. 2 l. 50 tit. 14 part. 5. — Et quid si ambo sciebant impedimentum quod inter eos erat, et eo non obstante matrimonium contraxerunt, an quod unus alteri dedit, applicetur fisco, et quando, gloss. l. 51 ibidem. — Datum iudici, ut pro dante sententiam, vel ut justè judicet, vel ut cito causam expediat, an repeti possit, et an dans causam amittat, n. 1 l. 52 tit. 14 part. 5. — mulieri honestæ vel meretrici ob causam turpem, an ab ea illud repeti possit, sive ipsa adimpleat promissum, sive non, num. 2, 3 et 4 l. 53 tit. 14 p. 5. — Et an ipsa ad restitutionem teneatur saltem in foro animæ, vel an de talibus testari possit, dict. n. 2. — Et quam partem fisco in taliter dato habeat, et quando, dict. n. 2 cum aliis ibi. — Et quid si pro implemento promissi fuit meretrici pignus datum, ibidem in n. 4. — Et quid in sibi promissis, an illud ab ea peti possit, dict. n. 4 dict. l. 53. — Datum alicui, ne detegat alicujus maleficio, an per dantem repeti possit, n. 1 l. 54 ibi per illum text. — ob turpem causam quando applicetur fisco, n. 3 dict. l. 54 tit. 14 part. 5.

DATIVUS TUTOR, vide de hoc in verbo **TUTOR**.

DEBITOR .	Repetit vel recuper.
Creditori traditur.	Negans debitum,
Conditionalis, vel ad diem.	Constituit in mora,
Suspectus, vel fugitiv.	Absens,
Quantitatis,	Compensat,
Principalis,	Cedens bonis,
Speciei,	Carceratus, vel captus.
Fisci tributorum, vel Civitatis.	Alienans, donans vel legans,
Pupilli vel minoris,	Surripiens, vel furens, vel
Confugiens ad Ecclesiam.	invadens pignus.

DEBITOR, an adveniente die teneatur solvere creditori excommunicato, n. 9 l. 54 tit. 9 part. 1. — si solvere non possit, an liberetur præstando fidejussorem, an verò secundum leges regni debeat in carcere detineri, v. n. 5 l. 41 tit. 2 part. 3. — Et quid si tempore contractus immobilia non possidebat, neque tempore oblato libelli, an et tunc idem sit dicendum, ibidem. — Debitor si in iudicio fuit debitum confessus, sive oblato libello, sive non, intra quantum tempus solvere debeat, et quid si iudex nullum sibi præfixit terminum ad solvendum, n. 2 l. 7 tit. 3 part. 5. — an teneatur se ponere in discrimine perdendi id, quod ad creditorem tenebatur mittere, n. 3 l. 27 tit. 11 part. 3. — Et an ad terminum non persolvens sit perjurus, licèt à Rege istam moratoriam habuerit, ibi. — Debitor, quando debitum suum in alium transfe-

retur per creditorem, an ipso sciente, et de ejus voluntate debeat fieri, n. 2 l. 64 tit. 18 part. 3. — potest renuntiare proprio domicilio, et velle, ut ubique possit conveniri pro debito, n. 7 l. 70 tit. 18 part. 3. — an possit petere à creditore suo, ut faciat sibi instrumentum liberationis; et quid si tutus sit exceptione, n. 1 l. 81 tit. 18 part. 3. — petere potest, ut creditor sibi reddat debiti instrumentum, non obstante quòd aliud de quitatione faciat, n. 3 l. 81 t. 13 p. 3. — compellere potest creditorem, ut reddat sibi instrumentum debiti quod erat penes eum, etiamsi creditor velit illi dare instrumentum quitationis, et an per simplicem reditionem instrumenti tollatur debitum, vide n. 3 dict. l. 81 ibi. — penes quem reperitur instrumentum debiti cancellatum, an probare teneatur sibi fuisse redditum à creditore, ibidem. — Et quid si habeat unum testem de solutione simul cum instrumento, et quid si instrumentum est perditum, ibidem. — Et quid si perditum instrumento creditor iterum petat debitum, cujus solutionem debitor probare non potest, quomodo ei consulatur, ibidem. — Debitor an possit cogi, ut faciat cautionem de novo, si creditor instrumentum perdidit, et notarius protocollum, n. 8 l. 40 tit. 19 part. 3. — si habeat penes se instrumentum debiti, et alleget solutionem, an à debito literatus sit, et an præsumatur solvisse, n. 2 l. 41 ibidem. — confessus debitum in iudicio, si dicat se jam solvisse, an possit ei à iudice, ut si solutionem non probet, intra 8 dies solvat, n. 2 l. 1 tit. 22 part. 3. — an possit appellare, si prius mandetur quòd fiat executio tam in rebus immobilibus quàm mobilibus, et an valeat sententia si non appellet, n. 1 l. 3 tit. 27 part. 3. — Et quid si debitor velit, quòd prius fiat executio in rebus soli, quam in rebus mobilibus, ibi n. 3. — Debitor si rem à se creditori pignoratam furaverit, et alteri vendiderit, an illa res ab emptore spatio longi temporis præscribi possit, et quid hodie cum per leges noviores creditor contra tertium possessorem agere non possit, nisi primo debitore excusso, et habito non solvendo, n. 2 l. 27 tit. 29 part. 5. — si moriatur, an secundus creditor rem per 30 annos possit præscribere, ibi n. 7. — vivere dicitur, si decedat cum hærede, dict. n. 7. — etsi fateatur debitum completa præscriptione, nihil operatur, n. 4 l. 29 tit. 29 part. 3. — Et si alicui fuerit à creditore traditum instrumentum debiti, an videatur donans dare sibi possessionem illius, n. 1 l. 8 t. 30 p. 3. — Et an istud procedat, si instrumentum non traditur in re præsentis, ibidem. — Debitor mulieris, si pro ea dotem dederit, si non exprimat quo animo illud faciat, an præsumatur facere animo donandi, vel solvisse debitum, n. 6 l. 30 tit. 11 part. 4. — si alicui pecuniam numeraverit de mandato creditoris, quid ex eis mutua-re videatur, n. 2 l. 2 tit. 1 part. 5. — an debeat mutuum solvere, vel ejus aestimationem, habito respectu ad certum tempus, in quo erat carestia, vel secundum aestimationem communem, n. 2 l. 8 tit. 1 part. 5. — Et quid si debitor obtulit congruo loco et tempore, et creditor noluit accipere, secundum quod tempus reguletur solutio, an secundum tempus moræ creditoris, n. 2. — Debitor si mutuum non reddat post tempus, et quando fuit extrajudicialiter interpellatus, an ex hoc in mora